

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 506/2023
31.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Уљаревића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К. 11/22 од 28.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-18/23 од 25.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Уљаревића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К. 11/22 од 28.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-18/23 од 25.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К. 11/22 од 28.09.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 10.08.2020. године до 16.10.2020. године.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ, окривљеном АА изречена је мера одузимања предмета и то опојне дроге канабис тзв. „марихуана“ нето масе 940,9 грама и опојна дрога кокаин нето масе 32,31 грам, које су од окривљеног одузете по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац КУ 171/20 од 10.08.2020. године.

Истом пресудом, на основу члана 261. и 264. ЗКП, обавезан је окривљени АА да надокнади трошкове кривичног поступка и да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва износ од 42.340,12 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-18/23 од 25.01.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Уљаревића, па је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К. 11/22 од 28.09.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Лука Уљаревић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи или укине и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Крагујевцу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да у овом кривичном поступку није доказано да је окривљени имао намеру да продаје опојну дрогу, па је окривљени угрозио заштитни објекат – самог себе, а не трећа лица, што значи да треба санкционисати њега као уживаоца, јер је то његово законито право и опредељење, а што значи да би требало применити члан 18. КЗ – јер је у питању дело малог значаја, на који начин се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Надаље, бранилац у захтеву наводи да се лицима која имају токсикоманску зависност толерише прављење већих залиха, а експериментаторима се то не толерише, из чега произилази да тежак овисник има привилегију да за држање већих залиха буде кажњен за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, док се експериментатор кажњава за кривично дело из члана 246а став 2. КЗ, на који начин се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 18. КЗ у ставу 1., прописано је да није кривично дело оно дело које, иако садржи обележја кривичног дела, представља дело малог значаја, ставом 2. истог члана прописано је да је дело малог значаја ако степен кривице није висок, ако су штетне последице одсутне или незнатне и ако општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције, док је ставом 3. истог члана прописано да одредбе члана 1. и 2. овог члана могу се применити на кривична дела за која је прописана казна затвора до 3 године или новчана казна.

Одредбом члана 246а КЗ у ставу 1., прописано је да ко неовлашћено држи у мањој количини за сопствену употребу супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се новчаном казном или затвором до три године, а може се ослободити од казне, док је ставом 2. истог члана прописано, да ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до десет година.

Из изреке правноснажне пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази да је окривљени АА у време, на месту и на начин ближе

описано у тој изреци „...држао у већој количини супстанце које су Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци проглашене за опојну дрогу и то канабис тзв. „марихуана“ нето масе 940,9 грама и опојну дрогу кокаин укупне нето масе 32,31 грам... док је испод задње фиоке ормана држао једну дигиталну вагицу за прецизно мерење.... при чему је поступао у стању смањене урачунљивости, али не битно са умишљајем, свестан да је његово дело забрањено“.

По налажењу Врховног суда, у радњама описаним у изреци правноснажне пресуде стичу се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим и у конкретном случају се не може радити о делу малог значаја (за то кривично дело запређена је казна затвора од три до десет година), па нису испуњени услови прописани одредбом члана 18. став 3. КЗ.

Надаље, у конкретном случају, окривљени АА оглашен је кривим због држања велике количине дроге (940,9 грама „марихуане“ и 32,31 грам кокаина), а у изреци се не наводи да је окривљени ту дрогу држао за сопствену употребу, па се његове радње не могу квалификовати као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, јер се у радњама окривљеног не стичу битни елементи тог кривичног дела.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у коме се указује на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, од стране Врховног суда оцењен је као неоснован.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**